CZŁOWIEK W KULTURZE
34 (2024), cz. 2

od Redakcji

Piękno, obok prawdy i dobra, jest od wieków jedną z najważniejszych wartości, jakie spotykamy w kulturze zachodniej. Obejmuje ono nie tylko sztukę, ale w ogóle cały porządek kultury w jej wymiarze teoretycznym, artystycznym, moralnym i religijnym. Stanowiąc dziedzictwo otwiera również pole dla twórczości i nowości. Bez piękna trudno sobie wyobrazić przynależność do kultury zachodniej, choć nie jest ono zamknięte na inne kultury, bo piękno jest z istoty swojej analogiczne i transcendentne.

Niestety, czasy współczesne nie są przychylne dla piękna, pojawiają się tendencje detronizacji piękna klasycznie pojętego, i to nie tylko w ramach sztuki czy refleksji nad sztuką, ale również w ramach całej kultury. Pojawia się wręcz program niszczenia piękna jako rodzaj nowej ideologii nastawionej na antykulturę, w tym również na promocję wszechobezwładniającego turpizmu.

Najnowszy numer „Człowieka w Kulturze" pomaga przybliżyć to pole napięć między kulturą i antykulturą, dobrem i złem, pięknem i brzydotą. Znajdziemy w nim teksty wskazujące na miejsce piękna i sztuki w kulturze, rolę moralności i wychowania w obcowaniu z pięknem, czy wreszcie podkreślające znaczenie metafizyki dla wyjaśniania istoty piękna. Numer ten pobudza do inteligentnej refleksji nad sytuacją, w jakiej obecnie się znajdujemy i pomaga odpowiedzieć na pytanie dlaczego za wszelką cenę piękno w jego różnych wymiarach musimy ocalić.

Piotr Jaroszyński

prof. dr hab. Piotr Jaroszyński
REDAKTOR NACZELNY